

Dass bei gleichem Vergehen Rāhu die Sonne nach längeren, den Mond nach kürzeren Zwischenräumen verzehrt, ist offenbar die Frucht der Milde (des Mondes).

तृणानि नोन्मूलयति प्रभञ्जनो मृद्वनि नीचैः प्रणतानि सर्वतः ।

समुच्छित्तानेव तद्वन्प्रबाधते महान्महत्स्वेव करोति विक्रमम् ॥ १०४६ ॥

Zarte Grashalme, die sich nach allen Seiten tief neigen, entwurzelt der Sturmwind nicht; er thut nur hohen Bäumen ein Leid an: ein Grosser entwickelt seine Macht nur gegen Grosse.

तृणानि भूमिरुदकं वाक्कतुर्थो च सूनता ।

एतान्यपि सतां गेहे नोच्छिद्यन्ते कदा च न ॥ १०४७ ॥

Gras (zum Lager), Erde (zum Ausruhen), Wasser und freundliche Rede als viertes, alle diese gehen im Hause der Guten niemals aus.

तृणाल्लघुतरस्तूलस्तूलादपि च याचकः ।

वायुना किं न नीतो ऽसौ मामयं प्रार्थयेदिति ॥ १०४८ ॥

Baumwolle ist leichter als ein Grashalm und ein Bettler noch leichter als Baumwolle sogar: hat diesen da nicht der Wind hergebracht, damit er mich um eine Gabe anspreche?

तृप्तियोगः परेणापि महिम्ना न महीयसाम् ।

पूर्णाश्चन्द्रोदयाकाङ्क्षी दृष्टातो ऽत्र महार्णवः ॥ १०४९ ॥

Sehr hoch Stehende können selbst durch bedeutende Grösse nicht zufriedengestellt werden: der volle Ocean, der noch auf den Ausgang des Mondes wartet, ist ein Beispiel dafür.

तृषार्तः सन् s. den folgenden Spruch.

तृषा पुष्यत्यास्ये पिबति सलिलं स्वाडु सुरभि

तुधार्तः सञ्कालीन्कवलयति मांसादिकलितान् ।

प्रदीप्ते कामाग्नौ सुदृढतरमाश्लिष्यति बध्नुं

प्रतीकारो व्याधेः सुखमिति विपर्यस्यति जनः ॥ १०५० ॥

die eine Hdschr. der Ç. P., in der anderen nur ग्रसते.

1046) PAÑKĀT. I, 138. ed. orn. 100. HIT. II, 84. b. सर्वताः. c. तरुन्, विबाधते. d. महत्स्वेव, विग्रहम्.

1047) M. 3, 101. MBH. 3, 100. 3, 1293. PAÑKĀT. I, 187. ed. orn. 137. HIT. I, 53. ed. Calc. 1830 S. 60. ÇĀRṆG. PADDH. b. च fehlt, सूनता. c. सतामेतानि गेहेषु (कर्म्येषु PAÑKĀT.) MBH. d. नोच्छिद्यन्ते.

1048) KUALAJ. 137, a (113, a). ÇĀRṆG.

PADDH. JĀKĀKANINDĀ 9 (8). GALAN. Vaff. 320.

a. लघुतरं तूलं, तृणं लघुतृणात्पूर्णा. b. तस्माद् st. तूलाद्, हि st. च. d. मामपि प्रार्थयिष्यते (°ति).

1049) Çiç. 2, 31. b. महीयसाम् ist die Lesart des Scholiasten, der Text hat महत्साम्. Vgl. Spruch 153.

1050) BHARTR. 3, 95 lith. Ausg. S. 23 bei SCHIEFNER und WEBER. ÇĀRṆG. PADDH. VISHAJOPAHĀSA am Ende (vgl. SCHIEFNER und WEBER, S. 12). a. पुष्यत्यासे, तृषार्तः सन्प्राणा,